

ԱԶԳԱՑԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

Ա պահ Պարունական համ Փուր Յօնու-
հանացին Հայոց :

Օւրսաւատ, թէ որպէս ցանկա-
գոյնս ունելով մեր՝ ՚ի նախնեաց զտու-
մալրական արուեստէն բանս, մանաւանդ
որք զկնի Աարկաւագայ Աարդապետի
նորոգողի հայկական տօմարիս, և որք
՚ի նորումն ՚ի մէնջ կամ յօտարաց՝ զնո-
ցին իրաց առին գրել, ոչ ինչ աւանդե-
ցին մեզ բացայայտակի զփոքունց կամ
զերկրորդն և զերրորդն անուանեալ
թուականաց Հայոց. մինչեւ բազմաց
անձանօթ մնալ, զի շասացից բոլորումն,
թէ որ այն իցէ փոքր թուականն զոր
վեր՝ ՚ի վայր յեղյեղեն տօմարագիրք
մեր՝ ՚ի հարեւանցի. և ոմանց զմեծն և
զփոքը՝ մի թուական համարել: Յօնուի
ինձ թէ ոչ միայն այժմ առ մեօք՝ այլ
և յառաջնոցն մերոց՝ ՚ի յոլովից՝ զամփուլ
մնաց սա, եր ինչ որ առ տգիտութեան
և եր որ առ անհաւանութեան, և հա-
նուց՝ կարծեմառ կորստեան կամ իսպ-
նան յիրահամարձակ գրչաց՝ հարա-
զատ տօմարագրութեանն Աարկաւա-
գայ, որ հայրն է պարունակական
թուականացն Հայոց: Ա թէ ծանու-
ցուք՝ ՚ի կարծոյ՝ որ մեծն և որ փոքր
թուականքն Հայոց՝ որովք վարեցաւ
ազգս մեր, և ընդէր մեք Պարունա-
կականս կոչեցաք:

՚ի է հասարակ և աշխարհաքարոզ
թուականն Հայոց, որոյ են այսօր ամք
ՌՄՎԱ: Հաստատեալ առ Ա ովսէսիւ-
ր կաթողիկոսիւ յամի տեառն 552,
թէպէտ և տօմարագիրք զսկիզբնն ա-
սեն՝ ՚ի 553 կամ 554 լեալ. այլ ստու-
գագոյն հաշիւք յիշատակարանաց և
արձանագրութեանց՝ և չափմունք նորա
պարունակաւ այսինքն է Հնդարիւրե-
կի շրջանաւ՝ հաւաստի առնեն զառա-
ջին թիւդ: Կոչ սա առ մերսն թիւ
կամ թուական Հայոց, տօմար Հայոց,
Հաբեթեան տօմար Հայոց. քանզի
յարդարումն տօմարին պատճառ եղեւ

զնելոյ թուականին, և ոչ կարծիք
հերձման յընդհանրական եկեղեցւոյ՝
որպէս բաջաղեցին ումանք և առ մեօք.
կոչի և Պարթե կամ պարթեական
թուական, և Կյոսրովային թուական,
ոչ այնպէս կարծեմ զի առ Կյոսրովաւ
Պարտից թագաւորաւ հաստատեալ և
զնորին առ զանուն, որպէս սակս քաջին
մերոյ Կյոսրովու, հանգիտապատիւ Հայ-
կայ և Ա թամայ արարեալ զնա ածան-
ցելով յազգս մեր զնորայն անուան կո-
չումն: Կոչի և Ա եծ փոքունցն
ծագելոյ և նորա անընդհատ յառաջ
խաղալոյ: Կոչեցաւ և ՚որ, իբրու չէր
այլ յառաջագոյն քան զայն կարգեալ.
դարձեալ կարծեմ զի նա եղեւ սկիզբն
պարունակաւ չափման յետագայ ժամա-
նակին, որպէս և անցելոյն կամ հին ժա-
մանակի: Վանզի ընդ հուպյետ հաս-
տատութեան թուականիս մերոյ՝ հաս-
տատեալ և Հնդարիւրեկի շրջանն, այն
է 532 ամաց, այնպէս գերահոչակե-
ցաւ սա և Հաճոյ եղեւ, մինչեւ առնուլ
զայն իբրև միութիւն կամ չափ թուա-
կանի և ժամանակի՝ շրջանաւ հոլովե-
լոյ դարձագարձ, և այնու չափել և զան-
ցեալ զէպսն. այսպէս իմաննամք զասել
հին տօմարագրի, “ ՚ի խաչելութեան
” Ա ստուածն բանի՝ թէր Հայ թուա-
,, կամն,, քանզի թէ կարգեսցուք պա-
րունակ մի, (զի այսպէս կոչեն մերքս
զըրջան 532 ամաց,) յառաջ քան զըս-
կիզբն Հայ թուականիս, արդարեւ ին-
ներորդ ամ այնր պարունակի Հանդի-
պի խաչելութեան Կենարարին:

Օ այս պարունակ առին մերքն հա-
տուած թուականի և մերոյս և օտա-
րաց. որպէս զի ՚ի նուլ 532 ամաց ՚ի
թուականէ անտի՝ նոր թուական սկսա-
նէին յերկրորդ ամէն. այսպէս ՚ի լրա-
նալ ԸԼԲ Հայոց թուականիս (՚ի 1083)
սկսաւ նոր թուական Փոքրն մակաձայ-
նեալոր և Աարկաւագայն, ՚ի ԸԼԳ թուիս
մերոյ և 1084 ամի փրկչին. և ՚ի նուլ
երկրորդ անգամ պարունակին ՚ի ՌԿԴ
մեծ թուիս և ՚ի ԸԼԲ փոքր թուին՝ սկը-
սաւ երրորդ պարունակ և երրորդ թուա-
կան, և ահա այս է Ա զարիային, յամի

տեառն 1646 . և չորրորդ անգամ սկսանի , յետ երեքարիւրոց ամաց յամի 2148 : Օ այս օրէնս կալան մերքն և ընդ օտար ազգաց թուականս , զոր օրինակ ընդ հուումոցն թուական , փոխանակ հազարամեայ շրջանին նորա զհինդ հարիւրեակն մուծեալ . որպէս և ստորե օրինակաւ յանդիմաննեսցի : Այսպէս և վասն Ա բաց թուականին ասի . “ Ելալ ” , զթուականդ , և զշրջանն Ըլբ ’ի բաց ” երթ ’ փոքր թուական է Ա բաց՝ որ ” կոչի Շննիկոն ” : Այդ է ահաւադիկ դիւրիմաց գաղտնիսդ թուականցն հայոց , և յայս սակս Պարունականս կոչեցաք :

Ի այց ոչ վարկպարագի վերադարձ մունք պարունակին և եթ են պատճառք նորելցյ թուականացս հայոց . զի զինչ հարկ ’ի վերայ կայր ընդհատել զմիահետ յառաջադիմութիւն թուականին մեծի , զոր ահա անսընդհատ ’ի կիր առնու ազգս համօրէն , և էր աղագաւ զլյարկաւագայ և զլյարիայի ուրումն անուանս կարգել ’ի վերայ նորոց հատուածեալ թուականացն : Ոչ վայրապար , և ոչ առ շնորհուկս ինչ նոցա . այլ զի իւրաքանչիւր ոք ’ի նոցանէ՝ որոց անուն ’ի թուականսդ է , յաւարտել պարունակացն՝ նոր յարդարեցին տումար հայոց , վասն այնորիկ և նոր համարեցան թուական , և անուան նոցանուիրեցաւ այն :

Պարկաւագայն թուական որ և Փարքն յորջորջի՝ նոյն է ընդ Յայսմաւուրաց տումարին , որոյ մուտ նաւասարդին անկանի ’ի 11 օգոստոսի հոռոմոց ամսեան . վասն որոյ և առաջին ուղղիչ Յայսմաւուրաց ինքն իսկ թուի լեալ շատահանձար և կորովամիտ սոփեստէմն հայոց , և յայն սակս թերեւ չկայ յիշատակ նորա ’ի նոյն գիրս , որումարժան էր գտանիլ ըստ կարծեացն եղելոց զկենաց նորա զայնու ժամանակաւ : Ելացի զայս որպէս և ախորժէ ոք . բայց ստուգութիւն այս է , զի առաջ նոցն մերոց ’ի կարգել տումարին զագդային և զարեելեայց հասարակ ամն կալեալ և զանց զյուլեան նահանջիւքն

արարեալ՝ 365 աւուրբք միշտ գումարելով զտարին , յար ’ի փոփոխման և ’ի խոտորման կային ’ի յունաց և ’ի հոռոմոց տումարէն , ըստ չորից չորից ամաց յառաջելով օր մի յամոց . վասն որոյ Յառաջախաղաց կոչին ամիսք հայոց : Ոչ այնպէս դժպհի թուեր սխալակ տօմարիս ’ի քաղաքական բերման , որքան յեկեղեցական կարգի վասն այլայլութեան տօնից , որպէս զի բնաւ անմարթ լինել ունել հայոց անշարժ տօնս ըստ աւուրց ամսոց և ըստ յեղանակաց տարւոյն , այլ յեղյեղելով ըստ ամսոց՝ պարտ էր մերթ զզլուխ տօնից մերոց զի յայտնութիւն որ գուարթացուցին է կարէ ձմեռն տիխութեանց հայաստանի ’ի ջերոտ աւուրց Այլակերպութեան տօնին , և մերթ զայս ամենապայծառ զամանորաբեր տօնս հայոց՝ յանբուսաբեր սաւամանիս կատարել : Պարտ և պատշաճ էր ապա զքարեացն առնուլ առաջս , որպէս անդստին բազում անգամ փորձեցին և հնարեցան որ յառաջքան զլյարկաւագ՝ վարդապետք և հայրապետք . սակայն ոչ յաջողեցան՝ վասն զկարել հաւանեցուցանել զըմբըրոնեալմն ’ի կանխակալց մոլորութեանն սովորութիւն . և զի յոյժ դժուարին էր դարձեալ յայսպիսի ծանր գործ ձեռն արկանել և փոխել յայնպիսումն անտէրունչ և անմի ժամանակի :

Այդ իրեւ եհաս յաւարտ առաջին պարունակն հայոց , և վերստին սկսանելց էր տօմարն եկեղեցական որ հինգ հարիւրեաւն ուղղէր , ձեռն ’ի դործ արար հանձարելն այն որ և նորոզիչ իմաստափրութեան հայոց մեծաց ’ի մայրավանս հաղբատայ , և հիւսեալ տօմարագրութիւն լի և ձոխ , որպէս կարծեմ , մեկնեալ և ցուցեալ զհին տօմարին զմիտս և զվրիպակս , և համեմատութիւն գործեալ ընդ տօմարաց այլոց ազգաց , երեւցոյց յարդարեալ զհին տօմարն հայոց , որպէս ասէ Յովհաննէս Պառնեցի , որոյ տեսեալ էր ’ի հաղբատ զերկասիրութի ձեռաց Պարկաւագայ . և Պ ըիմեցին Յակոբ ասէ “ Ա զլուսապայծառ տումարն շի-

„ նեաց „ . և յառաջ քան զնոսա կիրակոս վարդապետ՝ այսպէս . “ Աա „ զբազմաց փափաքելին և ոչ ձեռնհաս , „ զհաստատ և զանշարժ տօմարն կար . „ գեաց Հայոց , փիխանակ շարժակա . „ նին և անհաստատնոյն . արար և „ զմիաբանութիւն տօմարի ամենայն „ , ազգաց ընդ Հայոց „ : Յայնմնորոգութեան մուծաւ նահանջ յեկեղեցական տումարն , և տարեգուշին անորից անկաւ ’ի 11 օգոստոսի . և զայս կարգ հաստատուն պահեն Յայսմաւուրք . և է տեսանել ’ի հին տօմարս , յաղիւսակս և ’ի ծրաբոլորս միաբանութեան տօմարաց ազգաց՝ առանձինն նշանսկեալ զՄարկաւագայ ամսամուտը , վերադիրս , այլովքն հանդերձ : Դյանուցանեն լոելեայն իմն տօմարագիրք և զսկիզբն թուականին կարգելց ’ի հեղինակէ տօմարին՝ ուսուցանելով առնել փոքր թուական այսպէս . “ Լալ „ զմեծ թուականն , ԸՆԴ ’ի բաց առ „ Աարկաւագայն է՝ Փոքր Հայոց „ . կամ “ Փոքր թուական այսպէս արա . „ կալ զմեծ թուականն , և զշրջանն „ ԸՆԲ ’ի բաց երթ , և որ մնայ՝ Փոքր „ թուական է՝ Աարկաւագին „ :

Այսու թուականաւ սկսան վարիւառաւելապէս վերին Հայք և Վրախային կողմանք , ուր ծաւալէր վարդապետութիւն մեծի իմաստասիրին . ’ի սմանէ թուի թէ և այլքն մոտաբերեցին փոխանակ թուական կոչելց՝ զշրջանն միայն յիշատակեալ նոր թուելշար ամաց . օրինակի ազագաւ յիշեցուք զայսուիկ . կիրակոս թարգմանիչ մեկնութեան Յոհաննու յիսկերերանէ՝ եղեալ ’ի յիշատակարանի նախ զմեծ թուականն Հայոց՝ ԸՆԶ , յաւելու . “ Խակ ըստ աւարտման առաջնոյ շրջանին ԸՆԲ՝ նորս սկսեալ շար ամայ „ Լ.Դ „ : Եւ Ախիթար Պօշ հայրենեօք և բնակութեամբ մերձակից Աարկաւագայ՝ և ոչ հեռի ’ի վարդապետութենէն՝ յիւրումն յիշատակարանի գըրոցն դատաստանաց . “ Ի թուականութեանս Հայոց ՈՒԴ . . . և շրջանին երթալց ’ի բաց՝ ՃԱ , որ կոչի Փոքր . . .

և յայտ այսու առնէ զի Աարկաւագայ հետեւի : Վեկին ևս յայտ յանդիմնն լինի փոքր թուականդ ’ի յիշատակարանի հոյակապ երկաթագիր մագաղաթի ձառիցն սրբոյն Շարսղի զրելց ’ի նոյն ’ի Հաղպատ վանս ’ի վերջին ամս Ծնորհալոյն , և անդուստ նուիրելց մեզ ’ի պերճափայլ և քաջայաղթ Արկայնաբազուկ Վրդութեան իշխանէն , որ է այսպէս . “ Գրեցաւ գիրքս ’ի թուականիս Հայոց նորումն ԶԹ , „ Խակ Հոռոմոց ՅՆԴ , ’ի հայրապետ տութեան տեառն՝ Վերսիսի Հայոց կաթողիկոսի . և ’ի թագաւորութեանն Վրաց և այլ բաղումազգաց՝ Դէորգեայ որդւոյ Դաւիթտրէի „ : Վրդ թուականս ԶԹ է Փոքր թուականին Աարկաւագայ , վանն որոյ և՝ Վրդ կոչէ , որ է ՈՒԾ թիւն մեծ և 1172 ամ փրկչին . և ՅՆԴ թիւն է շրջանին Հոռոմոց՝ ոչ հազարամետայ չափելց ըստ օտարաց , այլ պարունակաւ . քանզի սկիզբն Բ մեծի շրջանին այնորիկ լեալ առ Փիլիպպեաւ կայսերը իբր յ248 թուին Վրիստոսի՝ աւարտէ զաւածին պարունակն ըստ Հայոց յ780 ամ նորին , և անտի մինչեւ ցամն 1172 լինին 393 ամք : Վրիպեցաւ ոմն ’ի մերոց բանասիրաց չունելով զկարծիս փոքր թուականին , և համարեցաւ մեղապարտ զՄարգիս զգրիչ մատենիս , որպէս թէ տիսմարաբար գաղափարեալ զԶԹ թիւ մեծի թուականին , զի զայն թիւ ունել համարէր նախադաղափար գրոցն յորմէ Աարդիսն օրինակէր , և Վերսիսն համարեցաւ զԾինողն , և զՅՆԴն բուն մեծ թուական Հոռոմոց , քանզի արդարեւ ’ի ԶԹ մեծ թուիս մերոյ 393 ամ էր շրջանին Հոռոմոց , որպէս և 393 ամ էր պարունակին Հոռոմոց ’ի ԶԹ թուին Աարկաւագայ :

Աարունակն սկսեալ առ Աարկաւագաւ լրացաւ յամին 1615 որպէս վերագոյնդ ասացաք . յայնժամ Վցարիս ոմն Յուղայեցի ’ի գաղթելցն յաշխարհն Վարսից ’ի Վրդ Յուղա , վերատին յարդարեալ զտումարն ըստ այնը տեղւոյն պիտոյից՝ սկսաւ նորով թուականաւ

զնոր պարունակն հինգհարիւրեկին . զոր ոչ զիտելով այլոց՝ կարծեցին առ յիշատակէ գաղթականին կամ շինութեան նորոյն Պուղայ հաստատեալ զՓոքրիկ թուականդ , որ յայս ամ մասնէ 'ի ՄԼԳ. թիւ իւր , և զոր մարթէ այժմ Փոքր անուանել Վիթակյայս հետէ զԱրկաւագայն կոչելով թիւ հայոց : Հանգամանք նորոգութեան տօմարին Վզարիայի ոչ են մեզ լիովին քաջայայտ , այլ ընդ այն ոչ երկրայիմ զի սկիզբն նորոյ պարունակին շարժեաց զնա 'ի նորոգութիւնն :

Հ . Դ . Մ

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՒԱԾ ԺԵ .

ՓԻԽԱԿԱԿՈՒՐԵՒՆ¹ և ԵՐԱ² :

ԲՈՇՈՐ աշխարհք փոխանակութը կը դառնայ . այսինքն ամէն մարդ իր չունեցած և իրեն պէտք եղած բերքը դիմացինեն կ'առնէ . և կամուրիշ անձ մը իր տեղը կ'առնէ . զոր օրինակ տանուտէր մը իրեններուն պէտք եղած ամէն բանը ինքը կ'առնէ . բայց նոյն է թէ անոնք իրենց համար առած ըլլային . ուստի փոխանակութիւնը մարդկային ընկերութեան շարժմանը անհրաժեշտ օրէնքներէն մէկն է 'ի բնութենէ հաստատուած : — Այ փոխանակութիւնը թէպէտ և ամէն երկրի մէջ կ'ըլլայ , բայց անհամեմատ կերպով շատ կամ քիչ է զարգացեալ և կամ բարբարոս երկիրներու մէջ եղած փոխանակութիւնը . վասն զի ուր որ քաղաքականութիւնը առաջած կը շատնայ , որովհետեւ քաղաքականութեան հետ կապուած են խիստ շատ նոր կարօտութիւններ . ընդհակառակն յետնեալ երկիրներու մէջ

փոխանակութիւնը առջի աստիճանի հարկաւոր նիւթոց վրայ կեցած է :

(Ասղովրդեան մը երջանկութիւնը և ապրուսաի զիւրութիւնը փոխանակութեան կամ ելից շատնալովը կ'ըլլայ . (Եւ ըսելով ուրիշ բան չենք հասկընար՝ բայց եթէ ապրանքներուն քշուիլը , եւ լելը .) փոխանակութիւնը շատնալու համար պէտք է որ որչափ կարելի է բերքերուն գինը աժըննայ , այսինքն օգտակարութեան աստիճանը նոյն մնալով՝ արժեքին չափը նուազի : Ասղորաբար երբոր հետամտութիւնը կը շատնայ , որ և իցէ ապրանքի մէջ կ'ուզէ ըլլայ՝ մէկէն ան ապրանքին գինը կը նուազի . և ահա զիւրութիւն ժողովը լերդեան . միանգամայն գործառուներն ալ իրենց վաստակը կ'ընեն . բայց հետամտաց թիւը շատնալով՝ հարկաւ վաստակն ալ մէջերնին կը բաժնուի :

Փոխանակութիւն ընելու համար պէտք է որ ամէն մարդ ալ փոխանակելինիւթին զիմացը դնելու համար բերք մը հաստէ : Բասծս ամենապարզ է . սովորաբար բերք մը գնելու ատեն բնչ կուտաս . — զրամ . — զրամը ինչո՞վ ձեռքդ անցած է . — հարկաւ նիւթական կամ աննիւթ բերք մը տալով անոր տեղը . ուրեմն նոր բերք գնելու տուած զբամդ առջի բերքիդ աժէքն է , ուրեմն առանց բերքի բերք չանցնիր մարդուս ձեռքը , ուրեմն ստոյգ է Ակյին առածը , “ Բերքերը բերքերով կը գնուին , : — Այերևս մէկը եկամուտով ապրող մարդիկը աս բանիս մէջ մեզի օրինակ բերէ . բայց պիտի գիտնանք որ բերք հաստելու համար հարկ չէ որ մարդս միշտ անձամբ աշխատի . իրեն ինչքը որոնց որ յանձնուած է՝ անոնք իր տեղը կը հաստէն . այսինքն կալուածի տիրոջ համար իր վարձուորը կը հաստէ , ընչատուին տեղ՝ ինչքը առնողը , դրամատան մէջ դրամագլուխ ունեցողին համար՝ դրամատան մարդիկը , և այլն :